

Imaharcosok

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Mózes 5:22-24; 2Mózes 32:31-32; 33:15-23; Dániel 2:20-23; 6:10-11; Apostolok cselekedetei 20:36

„Szeretem az URat, mert meghallgatja esedezéseim szavát. Mivel felém fordította fülét, őt hívom segítségül egész életemben” (Zsolt 116:1-2, ÚRK).

Képzeld el a szituációt, hogy alig beszélsz egy barátoddal vagy a házas-társaddal! Nem kell hozzá sok, hogy a kapcsolat megromoljon és problémák lépjenek fel. Ugyanígy működik az imaéletünk, ami nélkülözhetetlen része annak, hogy közeli kapcsolatban legyünk Istennel. Életbevágó, hogy személyes áhítataink legyenek, hiszen általuk szükséges és lehetséges erősödünk. Ha nem imádkozunk elég gyakran és folyamatosan, csak idő kérdése, hogy eltávolodjunk Istentől.

A Bibliában látunk sokféle embert sokféleképpen imádkozni. Lépjünk kissé hátrébb, és vessünk egy pillantást arra, miként befolyásolta az Istennel való kapcsolattartásuk a tényleges kapcsolatukat! Hogyan és miért kell nekünk is imádkoznunk, valamint miként változtatta meg mások életét az ő imádságuk? Tagadhatatlan: az imaéletünk nemcsak ránk, hanem másokra is hatással van.

A bibliatanulmányozáshoz hasonlóan az ima témája is hatalmas és fontos, átfogóbb annál, minthogy két hét alatt teljesen végigvehetnénk. A héten néhány bibliai személy imájából fogunk tanulságokat leszűrni, akik példájából jól látszik, mennyire központi jelentőségű az ima az Istennel való erős kapcsolat szempontjából. Tanuljunk hát a példájukból!

A HŰSÉGES DÁNIEL

Dániel a Biblia nagy hőseinek egyike. Mindannyian ismerjük az első történetet vele kapcsolatban (lásd Dániel 1. fejezet): „*De Dániel eltökélte szívében, hogy nem fertőzteti meg magát a király ételével és a borral*” (Dán 1:8, ÚRK). Az eredmény sem maradt el: „*Isten pedig a négy ifjúnak ismeretet és értelmet adott mindenféle íráshoz és bölcsességhez. Dániel pedig értett mindenféle látomáshoz és az álmokhoz is*” (Dán 1:17, ÚRK).

A Szentírás bölcsnek mutatja be Dánielt (Dán 1:20; 2:14, 21, 23, 48), mert az Isten Lelke lakott benne (Dán 4:9, 18; 5:14; 6:3), és Isten nagyon szerette őt (Dán 9:23; 10:11). Így néz ki egy olyan ember jellemzése, aki erős, mélyen gyökerező kapcsolatban él Istennel. Dániel 2. fejezetében, amikor Nabukadneccar király halálos rendeletet adott ki minden bölcsre Babilonban, Dániel Isten kegyelméért folyamodott az álom titkát illetően (Dán 2:18). Ahogy Isten megjelentette neki az álmot, ő azonnal imádkozni kezdett.

Olvasd el Dán 2:20-23 verseit! Miért imádkozott Dániel, és mit tanulhatunk az imájából?

Az évek teltek, királyok jöttek és mentek, Dániel azonban tanácsadó maradt minden uralkodó idején, mivel rendkívüli tulajdonságaival kiemelkedett: „*mivel rendkívüli lélek volt benne. Ezért a király az egész birodalom élére akarta állítani őt*” (Dán 6:3, ÚRK). „*...semmi okot vagy hibát nem tudtak találni, mert hűséges volt, és semmi fogvatkozást vagy vétket sem lehetett találni benne*” (Dán 6:4, ÚRK). Társai égető féltékenysége és gonosz szándéka (Dán 6:5-9) ellenére is állandó és félelemtől mentes imaéletet élt.

Olvasd el Dán 6:10-11 verseit! Mit árulnak el e versek Dánielről?

Amikor Dániel nehézségekkel nézett szembe, imádkozott. Habár az élete veszélyben forgott, következetesen és kitartóan imádkozott (háromszor egy nap, mivel ez volt a szokása), ahogy addig is (naponta háromszor, nyitott ablaknál, arccal Jeruzsálem felé fordulva). Ima közben térdelt, a hálaadásra és alázatos könyörgésre fókuszált.

A történet ismeretében mennyire tűnnek gyengének a kifogásaid, ha nem imádkozol?

TESTTARTÁS AZ IMÁDKOZÁSKOR

Amikor a dolgok rosszul mennek az életünkben, a legtöbben egy közeli barátunkhoz fordulunk, hogy beszéljünk neki a problémáról. Ha jó dolog esett meg velünk, keresünk valakit, hogy elmondjuk neki. Istennel ugyanezt megtehetjük. „Az ima azt jelenti, hogy szívünket feltárjuk Istennek, mint egy barátnak” (Ellen G. White: *Jézushoz vezető út*. Budapest, 2008, Advent Irodalmi Műhely, 69. o.). Az ima nem csupán kapcsolatban tart minket Istennel, de tudatja az ördöggel is, kihez tartozunk. Amikor reggel térdre borulunk, ez a fizikai kinyilvánítása a sötétség erői felé, hogy ma is Istent választjuk. Ráadásul Isten angyalokat küld mellénk, ha imádkozunk, hogy megerősítsen és megvédjen bennünket a sötétség gonosz erőivel szemben (91. zsoltár). Térdelve az alázat testtartásában vagyunk. Egy kicsit más ez, mint amikor ima közben ülünk egy széken vagy fekszünk az ágyban, bár mindhárom esetben imádkozunk. Ha letérdelünk Isten előtt, azt mutatjuk ki vele, hogy teljes szívvel készek vagyunk szolgálni Őt, szavainkkal elmondjuk, hogy Isten mindenható Úr, mi pedig csupán teremtett gyermekei vagyunk.

Olvasd el a következő bibliai szakaszokat, és gondold végig azok életét, akikről olvastál, akik térdeltek ima közben (Dán 6:10; Lk 22:41; Ap-Csel 7:60; 9:40; 20:36)!

Az állva imádkozás rendszeres gyakorlat volt a bibliai időkben (2Krón 20:5-6, 13; 1Sám 1:26; Jób 30:20; Lk 18:11, 13). Arra is találunk példát a könyvek Könyvében, hogy az emberek ülve imádkoztak (2Sám 7:18). Egyesek leborultak Isten előtt, arccal a földre – bár ez a testtartás kevésbé kapcsolódott az imához, inkább a földi hatalmak előtti alávetettséget fejezték ki így (1Kir 1:47; Mk 14:35). Mi a te szokásos testhelyzeted ima közben? A Biblia nem kívánja meg, hogy ilyen vagy olyan pozícióban legyünk imádkozáskor, de azzal a tiszteletünket mutatjuk ki, a belső érzéseinkre, valamint arra a vágyunkra mutatunk, hogy alá akarjuk vetni magunkat Istennek. Egyesek nem tudnak térdelni, így végül is a szív állapota számít leginkább a kérdésben. Ha képes vagy térdelni, de általában nem teszed, miért ne próbálnád ki legközelebb, amikor imádkozol, hogy lásd, ez miként hat az Istennel töltött időre?

A Biblia arra hív, hogy „szüntelen imádkozzatok!” (1Thessz 5:17), az imában állhatatosak (Kol 4:2) és kitartók legyetek (Róm 12:12). Ma, akár állsz, ülsz vagy fekszel, vagy esetleg jársz közben, gondolataiddal összpontosíts Istenre, és beszélj vele úgy, mint Baráttal! Kezdd el már most!

ÉNOK ISTENNEL JÁRT ÉS BESZÉLT

Olvasd el 1Móz 5:22-24 verseit! Mit tudunk valójában Énokról?

A Biblia nem beszél sokat Énok életéről, de elmondja, hogy Istennel járt háromszáz éven át, amíg Isten fel nem vitte a mennybe. Nagyszerű, ahogy egy ember életét meghatározza a folyamatos istenimádat! Egy dolgot tudunk Énokról, hogy bizonyára kitartónak kellett lennie, az „*imádságban állhatatos*” (Róm 12:12) volt, és napi tapasztalataiban egyre közelebb került Istenhez hitben. Életének idejében a földön egyre csak növekedett a gonoszság, de eközben Énokot Isten szolgálata kötötte le, ami azért lehetett, mert mindvégig Istenben maradt.

„Tevékeny munkás élete közepette Énok állandóan közösségben volt Istennel. Minél nagyobb és sürgetőbb volt munkája, annál kitartóbban és buzgóbban imádkozott... Miután egy ideig a nép között élt, tanítással és példaadással szolgálva javukat, egy időre magányba vonult, mert éhezett és szomjúhozott arra a tudományra, amit csak Isten adhat. Az Istennel bensőségesen társalgó Énok egyre jobban tükrözte Isten képviselését... még a gonoszok is megilletődve szemlélték arcán a menny jegyét” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó, 59. o.).

Isten nem azt kéri tőlünk, hogy remeteként vagy szerzetesként éljünk, a világtól való elkülönülésnek nem sok földi haszna van. Énokhoz hasonlóan lehetünk tevékenyek és a körülöttük élők szükségleteire figyelők, de csak akkor tükrözhetjük Isten jellemét, ha folyamatosan vele járunk és beszélünk, ha benne maradván kapcsolatot tartunk vele kapcsolatban.

Bárhol és bármikor imádkozhatunk. Nincs olyan hely a világon, ahol Isten ne hallana vagy látna minket (Zsolt 139:7-12); mindig hallja a szívünk kiáltásait, függetlenül attól, hol vagyunk (JSir 3:55-57). A hangos imának, szemben a csak gondolatban imádkozással, mégis vannak olyan előnyei, amit érdemes tudnunk. Csendes ima közben elkalandozhat a figyelmünk, esetleg nem fejezzük be a gondolatmenetet vagy a mondatot, amit elkezdtünk, egyszerűen így nehezebb koncentrálnunk maradni. Amikor viszont hangosan imádkozunk, akár suttogunk, akár a rendes hangunkon mondjuk az imát, a tudat alatt ez arra emlékeztet minket, hogy Isten valóságos, hogy tényleg hallgat minket, és különleges dologban veszünk részt, amikor vele beszélünk.

A mai napod közben hol vagy hogyan fogsz elsuttogni egy imát Jézusnak?

MÓZES, AZ ISTENFÉLŐ VEZETŐ

Bár teljesen világos, hogy Énok nagyon közeli kapcsolatban élt Istennel, jobban belelátunk Mózes és az Úr kapcsolatába, és sok beszámolót olvashatunk arról is, amikor beszélgettek egymással. Amint végigkísérjük az útját, az alázatos vezető életének mélységeit és magasságait, azt látjuk, hogy sikerének titka egyszerű, de annál fontosabb dologra vezethető vissza: a folyamatos kapcsolattartásra Istennel, a benne való megmaradásra.

Olvad el 2Móz 33:15-23 verseit! Mi a tartalma és a módja a Mózes és az Úr közötti beszélgetésnek?

Képzeld el, milyen lenne beszélni Istennel, közvetlenül hallani a hangját! Érdekes, hogy az izraeliták nem igazán keresték az Istennel való kommunikációnak ezt a módját, helyette Mózeset kérték, hogy járjon közben e téren értük (2Móz 20:18-20). Isten felkészítette Mózeset már az elejétől, a lángoló csipkebokortól kezdve, ahol szólott hozzá, ugyanazon a hegyen. Más személyes imákat is olvashatunk Mózesről, a lényeg, hogy szinte egyfolytában Isten jelenlétében tartózkodott, útmutatást kérve a nép vezetéséhez és közbenjárva értük.

Két alkalommal családtagokért járt közben Mózes. Milyen körülmények miatt vált ez szükségessé, és mi történt volna, ha nem tölt be hídszerepet?

- **Áron:** 2Móz 32:1-14, 31-34; 5Móz 9:20
- **Miriam:** 3Móz 12:13

A Miriammal kapcsolatos szituációban különösen érdekes az, hogy Mózes volt az, aki szenvedett Miriam helytelen bánásmódja és irigysége miatt. Könnyen hátraléphetett volna, hagyva, hogy Isten megbüntesse Miriamot és Áront. Ehelyett gyorsan megbocsátott, és közbenjáró nővére gyógyulásáért. Milyen erőteljesen tükröződik Mózes cselekedeteiben Isten bűnösök iránti megbocsátó kegyelme!

Olvasd el Mt 5:44 és Kol 3:13 verseit! Hogy tanulhatod meg azt tenni, amiről ezek a versek szólnak? Miért olyan fontos, hogy ezt megtanuld?

MÓZES KÖZBENJÁR A NÉPÉRT

Olvasd el 2Móz 32:31-32 verseit! Mit tanítanak ezek az igék Mózesről és az imáról?

Mózes újra és újra határozottan fellépett a nép érdekében. Istenhez fordult, amikor szomjasak voltak (2Móz 15:25; 17:2-6), amikor éhesek voltak (4Móz 11:21-22) és amikor teljesen kétségbeestek (4Móz 11:11-15). Mózes visszaemlékezett arra, amikor az izraeliták aranyborjút építettek, közvetlenül az Istennel történt szövetségekötés után: „*Mert félttem attól a haragtól és nekibúsulástól, amellyel úgy megharagudott rátok az ÚR, hogy el akart pusztítani benneteket. De akkor is meghallgatott engem az ÚR*” (5Móz 9:19, ÚRK). Felidézte azt is, amikor a kémek visszatértek az ígért földjéről: „*Leborultam tehát az ÚR előtt, és negyven nap és negyven éjjel maradtam leborulva, mert azt mondta az ÚR, hogy elveszt benneteket*” (5Móz 9:25, ÚRK). Visszaemlékezett arra, amikor elváltotta Lévi törzsét, hogy a szentélyben szolgáljanak: „*Én pedig ott álltam a hegyen úgy, mint annak előtte negyven nap és negyven éjjel. És meghallgatott engem az ÚR akkor is, és nem akart elveszteni téged*” (5Móz 10:10, ÚRK). Isten meghallgatta Mózes könyörgését.

Sokat tanulhatunk Mózes életéből, hogy imával közelített Istenhez és ragaszkodott hozzá.

- **Mélyen szerette az Urat, és tiszta kép élt benne Isten jelleméről.** 2Móz 34:6 versében Isten így mutatta be Önmagát neki: „*Az ÚR, az ÚR, irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy az irgalmassága és igazsága*” (ÚRK).

- **Bátor és hűséges volt, kitartóan ragaszkodott az Úrhoz a könnyebb és nehezebb napokban** az ígért földje felé vezető kimerítő úton. Habár voltak küzdelmei, akárcsak nekünk, Mózes egész életén át bízott Isten erejében, jelenlétében és vezetésében (2Móz 33:13).

- **Emlékeztette Istent a szövetségére (2Móz 32:13), igényelte Isten ígéreteit, amit a népek tett (5Móz 7:8), és emlékezett arra, miként vezette Isten őket a múltban (5Móz 8:2).**

- **Elfogadta a választ, amit Isten adott, legyen az akár igen, akár nem.** Hogy közel vagyunk Istenhez, nem jelenti automatikusan azt, hogy mindent megkapunk, amit csak akarunk (5Móz 3:23-29), de akármi is történjen, ki kell tartanunk az imában (Lk 18:1-8).

Kinek van jelenleg szüksége a te közbenjárói imádra? Miért ne imádkoznál érte most azonnal?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Végző soron azért kell imádkoznunk, mert annyira szeretjük Istent, hogy egyszerűen nem tudjuk nem megosztani vele életünk minden részét: örömeinket és sikereinket, terheinket és aggodalmainkat, kéréseinket és mindennapi szükségünket. „Annyira közel juthatunk Istenhez, hogy minden váratlan megpróbáltatás alkalmával olyan természetesen fordul hozzá a szívünk, mint a virág a napfény felé. Hozzátok Isten elé gondotokat, örömöket, szükségleteiteket és aggodalmaitokat s mindazt, ami nyom és kínoz! Terheiteket sohasem találja nehéznek, soha ki nem fáraszthatjátok Őt. Ő, aki hajatok számát is számon tartja, nem közömbös gyermekei szükségletei iránt... Szerető szíve megindul a mi fájdalmainkon, már akkor is, ha kimondjuk azokat. Vigyétek Őhöz mindazt, ami a szíveteket nyomja! Semmi sem oly nehéz, hogy el ne bírná, mert hiszen Ő tart fenn világokat, kormányozza a világmindenség ügyeit. Békességünk feltételei közül egyik sem olyan jelentéktelen, hogy ne részesítené figyelemben. Élettapasztalatunk egyetlen fejezete sem annyira homályos, hogy el ne olvasná; nem lehet olyan nehéz helyzetünk, hogy meg ne oldhatná. Legkisebb tanítványát sem érheti kár, nem kínozhatja gond a szívünket, nem érhet öröm és őszinte ima nem hagyhatja el ajkunkat, amely iránt ne viseltetne közvetlen érdeklődéssel... Isten és minden egyes lélek között oly gyengéd és bensőséges a viszony, mintha kívülre más lélek nem volna, akiért szeretett Fiának életét áldozta” (Ellen G. White: *Jézusoz vezető út*. Budapest, 2008, Advent Irodalmi Műhely, 74-75. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Szép dologként vagy inkább teherként éled meg az imát? Miért gondolsz ekképpen rá?
2. Három bibliai karakter imaéletére pillantottunk rá a héten (Dániel, Énok és Mózes). Melyik áll hozzád közelebb? Miért?

ÖSSZEFOGLALÁS: Miközben az ima óriásairól olvasunk a Szentírásban, könnyű azt gondolni, hogy én sosem leszek ilyen közeli kapcsolatban Istennel, sosem leszek ennyire elkötelezett, mint ők. Pedig lehetünk! Dánielhez hasonlóan lehetünk kitartóak és hűségesek, mindennap térdre borulhatunk, még ha ellenállásba ütközünk is. Énokhoz hasonlóan választhatjuk azt, hogy Istennel járunk és vele beszélgetünk, hozzá fordulunk, mielőtt végeznénk a munkát, amire elhívott. Mózeshez hasonlóan vezethetjük azokat, akik a befolyási körünkhöz tartoznak, közbenjárhatunk a családunkért és azokért, akikkel közösségben vagyunk, ha úgy döntünk, hogy a Magasságos, Vezetőnk és Barátunk árnyékában maradunk.

JÁMBOR-SZABÓ ÉVA:

IMA AZ ÉLET

Ima az élet Teérted,
Imádság vagyok én Tebenned.
Járni tanítasz szüntelen,
Örök utakon jössz velem.

Mindig nyílok, szomjazok,
Fakasztok forrást, patakot,
Áradó folyót, tengereket,
Éltető vízen új egeket,
Aranyló csillagot szívedbe,
Virágzó életet kezvedbe,
Boldog gyermeket öledbe,
A mindenséget a szemedbe.

Ima az élet Teérted,
Imádság vagyok én Tebenned.
Járni tanítasz szüntelen,
Örök utakon jössz velem.

Létem örök mosolya,
Szívem nyitott kapuja,
Én Istenem, segíts engem!
Nyisd a szemem, fogd a kezem!